

Diari de la meva sextorsió

Títol original: *Diari de la meva sextorsió* (AKA: *My Sextortion Diary*) **Direcció i guió:** Patricia Franquesa **País:** Espanya **Durada:** 63 min **Any:** 2024 **Gènere:** Documental
Interpretació: Documental **Música:** Laura Casaponsa **Distribuïdora:** Sildavia Cinema
Estrena a Espanya: 11/10/2024

No recomanada per a menors de 7 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere

Versió original en espanyol, català i anglès, amb subtítols en català

SINOPSI

Atrapada en un laberint de xantatge digital després del robatori del seu ordinador, la directora Pati documenta la persecució en temps real com a forma de supervivència. (FilmAffinity)

CRÍTICA

18/03/2024 - Patricia Franquesa mira cap al seu interior en el seu segon llargmetratge, explicant la seva pròpia història com a víctima d'un xantatge sexual i la seva lluita per reprendre el control del relat de la seva vida

"La sextorsió és la forma més freqüent d'abús de material íntim que la Línia d'Ajuda contra la Pornovenança (Revenge Porn Helpline) ha detectat el 2022". Amb aquestes paraules comença **Diari de la meva sextorsió**, de **Patricia Franquesa**, que va gaudir de la seva estrena mundial a la Competició de Documentals del **SXSW**. En un transgressor gir a l'actual voràgine per contingut basat en crims reals i per documentals sobre el costat més fosc de la naturalesa humana, la realitzadora espanyola reprèn el control sobre el seu passat com a víctima de xantatge sexual. Utilitzant un enfocament més basat en el relat que no pas en la investigació, també assumeix tots els rols principals, com el de guionista, directora, fotògrafa, editora i productora. Amb la força de la posada en escena i els intents per causar més intriga que sensacionalisme, la falta de substància de l'apartat visual queda compensada per la brevetat del film durant els seus 64 minuts de durada.

Franquesa, coneguda en el film pel sobrenom de Pati, arriba a Madrid per anar al bar on el seu ex l'ha convidat a dinar. Allà li robaran el portàtil i poc després rebrà un correu electrònic informant-la que el seu ordinador ha estat piratejat. En aquest moment s'adona que li estan fent xantatge i que les seves fotos seran utilitzades si no paga 2.400 USD abans de la data límit marcada pel *hacker*. Sap que està sent víctima del model clàssic de sextorsió i que la policia no hi pot fer res. Per tant, la Pati haurà de decidir com actuar contra un *hacker* que cada cop és més agressiu. El principal element metacinematogràfic el trobem en el documental que la Pati està dirigint sobre el seu propi cas de sextorsió sota l'evocador títol *Vagina digital*, i que acabarà adoptant el títol de **Diari de la meva sextorsió**.

Franquesa ha creat un treball audaç i íntim a manera d'hemeroteca personal sota la forma de collage autoetnogràfic. La polifacètica cineasta reconstrueix la seva història cap enrere, utilitzant per presentar els esdeveniments els vídeos ja existents al mòbil i que va gravar durant el seu dia a dia. Aquests vídeos mostren els xats entre la Pati i els seus amics, així com les transcripcions vocals dels missatges de xantatge traduïts d'espanyol a anglès. Del disseny de so s'encarrega **Laia Casanovas**.

Davant la incapacitat de la policia per aturar el *hacker* (un agent fins i tot gosa demanar-li que faci fotos íntimes d'ell i la seva dona), la Pati decideix agafar les regnes de la situació. Tanmateix, amb prou feines hi ha moments que recullin aquesta actitud, més enllà d'algunes escenes on es veu la pantalla de la Pati mentre busca informació a la xarxa, amb algun intent de documentació poc acurat. Un fons negre actua com a enquadrament del film, sobre el qual se superposen fotos i vídeos fixos en vertical. Si bé som davant d'una demostració d'enginy compositiu, el gruix del film està constituït per una veu en off que es podria haver substituït per muntatge *b-roll*. Lamentablement, aquesta decisió limita l'empatia cap a la història de repressió de la sexualitat femenina explicada en el film, restringint l'espectador als confins de l'espai digital, fins i tot quan es busca aconseguir un efecte que vagi molt més lluny.

Al començament del film, Franquesa posa el focus sobre l'alarmant freqüència de casos de sextorsió, el nombre exacte del qual no es coneix a causa de la poca difusió d'informació sobre això. El seu objectiu és posar llum sobre aquest fenomen, que es pot convertir en una experiència tremendament atterradora i vergonyosa per a les víctimes. Franquesa aconsegueix la seva meta en apropiant-se de la narrativa, meta que aconsegueix fins i tot quan mostra versions censurades de les seves fotos íntimes a manera de rebuig foucaultia de les normes socials sobre el físic.

Olivia Popp – cineuropa.org